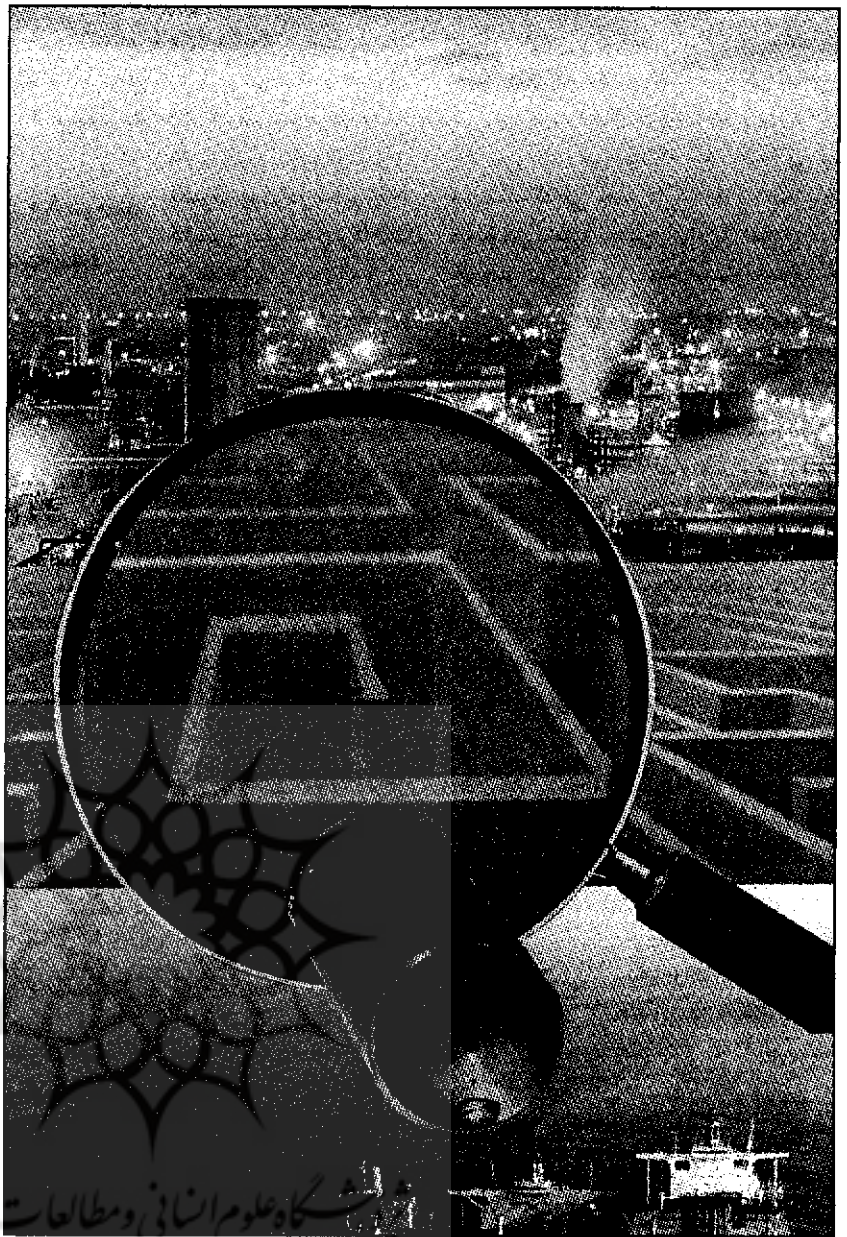

گزارش ویژه نشریه مید

نگاهی به عرضه و تقاضای برق در منطقه*

قبوض برق از مشترکین و همچنین استفاده غیر قانونی از شبکه سراسری وجود دارد. کشور در حال حاضر حدود ۸۰ درصد از ظرفیت نصب شده ۱۷۰۰ مگاواتی خود را بهره‌برداری می‌کند که حتی کل رقم مزبور برای کشوری با بیش از ۳/۵ میلیون جمعیت مقدار کمی است. ساخت دو نیروگاه با سیکل ترکیبی در ظهرانی و بدایوی با ظرفیت ۹۰۰ مگاوات در سال گذشته توسط Ansaldo Energia ایتالیا و زیمنس آلمان تکمیل شد. این دو نیروگاه هر یک تنها ۲۰۰ مگاوات برق تولید می‌کنند که دلیل آن عمدتاً کمبود شبکه انتقال ۲۲۰ کیلوولتی است. یکی از مقامات ارشد یک شرکت پیمانکاری بیروت عقیده

کرده‌اند و اسرائیل اهدافی را نشانه گرفت که می‌دانست صدمه زیادی به مردم آن کشور وارد می‌آورد.

شرکت برق لبنان مدعی است که کار تعمیر پستهای فرعی برق را تقریباً تکمیل کرده و قصد دارد به برنامه محدودیت برق برای پایتخت که در سالهای گذشته فقط منحصر به ۱۲ ساعت در طول شبانه‌روز بود پایان دهد. البته بخشهای زیادی از کشور کماکان با خاموشی برق روبرو خواهند بود که ربطی به اقدامات همسایه جنوبی این کشور ندارد. علاوه بر خاموشی‌های مکرر مشکلاتی نیز در ارتباط با سیستم انتقال ۲۲۰ کیلوولتی، عدم توانایی در دریافت مبالغ

لبنان

عرضه برق در کشور لبنان کاملاً وابسته و گره‌خورده به وضعیت دائماً در حال تغییر روند صلح در خاورمیانه و اسرائیل است. این مطلب با مباران مراکز تولید برق در جمهور و بسالم که برق پایتخت را تأمین می‌نمایند کاملاً مشهود بود. نخست‌وزیر سابق اسرائیل بنیامین نتانیاهو هدف خود را در ضربه زدن به تأسیسات برق جدیداً بازسازی شده این کشور دقیق انتخاب نمود. در عرض دو سال گذشته ساکنین بیروت به جریان مستمر برق در طول شبانه روز عادت

* - ارقام این گزارش مربوط به پایان اوت ۱۹۹۹ است.

دارد که "ظرفیت، مشکل کشور نیست، اشکال در شبکه انتقال است."

اضافه کردن ظرفیت بیشتر به تنهایی احتمالاً مشکل برق کشور را حل نخواهد کرد مگر اینکه شبکه انتقال تقویت گردد. چندین قرارداد برای بهبود شبکه و نصب پستهای فرعی که در سال ۱۹۹۸ منعقد شد هنوز ناتمام باقیمانده است. شرکت برق لبنان قرار است قراردادی برای ساخت یک مرکز کنترل را به مناقصه بگذارد که به

موجب آن کل شبکه برق کشور از یک محل واحد کنترل خواهد شد. تصمیم در مورد این قرارداد قبل از پاییز اتخاذ خواهد شد. مذاکراتی نیز در حال حاضر بین شرکت برق لبنان و شرکت سوئیس ABB Brown Boveri برای ساخت یک نیروگاه فرعی در بسالم در حال انجام است. شرکت فرانسوی Alstom پایینترین قیمت را در مناقصه دو پست فرعی در صیدا و بعلبک ارائه داده است.

یکی از دلایلی که شرکت برق لبنان نتوانسته است با سرعت لازم برای نوسازی سیستم انتقال حرکت نماید بن بست است که بر اثر احتمال خصوصی سازی در بخش نیرو ایجاد شده است. دولت آقای سلیم الحمص در حال بررسی طرحهایی برای فروش بخشی از شرکت های دولتی در چهارچوب برنامه پنج ساله توسعه است. بخش نیرو در رأس بخشهای دیگر برای واگذاری به بخش خصوصی قرار دارد. تحلیلگران بر این عقیده اند که دولت لبنان بخش نیرو را به ۳ قسمت تقسیم نموده بخشهای تولید و توزیع به بخش خصوصی واگذار خواهد شد و بخش انتقال به دلیل اینکه درآمدی برای شرکت برق لبنان ایجاد نمی کند در دست دولت باقی خواهد ماند.

انتظار می رود که دولت امور تنظیم و ارسال و دریافت وجوهات مربوط به صورت حسابهای برق را به یک شرکت خصوصی واگذار نماید، اگرچه بر اساس ترتیبات BOT (ساخت، بهره برداری و انتقال) حداقل درآمد باید تضمین گردد که برای دولت، دادن چنین تضمینی دشوار بنظر می رسد.

نرخ بالای سوخت، مطالبات و درآمد

برق مصرنی خارج از منطقه بیروت بزرگ موجب شده که بدهیهای شرکت برق لبنان انباشته شود. بدهیهای این شرکت در هر سال ۲۰۰ میلیون دلار اضافه می شود. در واقع مشترکین بیروتی برای مصرف برق در سایر نقاط کشور یارانه پرداخت می نمایند.

علاوه بر خصوصی سازی، دولت همچنین باید در مورد سوخت مورد نیاز نیروگاهها نیز تصمیم بگیرد. پیشنهاد مربوط به دریافت ۱ تا ۲ میلیون تن گاز مایع در سال از کشور قطر در مطالعات امکان سنجی پذیرفته نشد. وارد کردن گاز از سوریه ترجیح داده می شود اگرچه میزان گاز وارداتی احتمالاً برای تقاضای رو به رشد کشور کافی نخواهد بود.

شرکت برق لبنان احتمالاً پیشنهاد خواهد کرد که گاز سوریه فقط برای نیروگاه بدای در نزدیکی تریپولی مصرف شود. یک قرارداد اولیه در سال ۱۹۹۸ برای خرید ۳/۵ میلیون مترمکعب گاز در روز با سوریه به امضاء رسید. این گاز از طریق خط لوله ۲۲۵ کیلومتری بین شهر Homs در سوریه و نیروگاه بدای منتقل خواهد شد. انتخاب دیگر انتقال گاز از بدای به نیروگاه ظهرانی در جنوب لبنان است که از طریق خط لوله دریایی و یا زمینی انجام خواهد شد. چنانچه روند صلح به ثمر برسد انتخاب سوم یعنی وارد کردن گاز مصر از طریق اسرائیل نیز می تواند مورد بررسی قرار گیرد.

دریافت ۱ تا ۲ میلیون تن گاز مایع در سال از کشور قطر در مطالعات امکان سنجی پذیرفته نشد. وارد کردن گاز از سوریه ترجیح داده می شود اگرچه میزان گاز وارداتی احتمالاً برای تقاضای رو به رشد کشور کافی نخواهد بود.

شرکت برق لبنان احتمالاً پیشنهاد خواهد کرد که گاز سوریه فقط برای نیروگاه بدای در نزدیکی تریپولی مصرف شود. یک قرارداد اولیه در سال ۱۹۹۸ برای خرید ۳/۵ میلیون مترمکعب گاز در روز با سوریه به امضاء رسید. این گاز از طریق خط لوله ۲۲۵ کیلومتری بین شهر Homs در سوریه و نیروگاه بدای منتقل خواهد شد. انتخاب دیگر انتقال گاز از بدای به نیروگاه ظهرانی در جنوب لبنان است که از طریق خط لوله دریایی و یا زمینی انجام خواهد شد. چنانچه روند صلح به ثمر برسد انتخاب سوم یعنی وارد کردن گاز مصر از طریق اسرائیل نیز می تواند مورد بررسی قرار گیرد.

آغاز نشده است. در کشوری که اقتصاد مبتنی بر بازار آزاد در شرایط ابتدایی می باشد بسیار بعید است که بخش خصوصی بتواند حرکتی در این زمینه آغاز نماید. با وجود اینکه علل نامی دیده می شود که رهبر انقلابی لیبی سرهنگ قذافی قصد دارد اجازه دهد بخش خصوصی نقش بیشتری را ایفا نماید، لیکن خصوصی سازی تمام عیار شرکت ها و مؤسسات دولتی بسیار بعید بنظر می رسد.

شرکت جنرال الکتریک لیبی قرار است قراردادی برای یک نیروگاه و تأسیسات آب شیرین کن در شهر Sitre به مناقصه بگذارد. شرکت کنندگان در مناقصه عبارتند از شرکت سوئیس ABB Asea Brown Boveri، یک پیشنهاد مشترک از جانب زیمنس و Deutsche Babcock و شرکت هیوندایی کره و شرکت فرانسوی Alstom. پیمانکاران در مورد کارآیی و مقرون به صرف بودن این پروژه که ۱۶۰۰ میلیون دلار هزینه خواهد داشت تردید دارند. این ظرفیت از ۱۲۰۰ مگاوات تا ۱۸۰۰ مگاوات از اولین دعوت برای مناقصه در ۱۹۹۷ در حال تغییر بوده است.

قرارداد یک نیروگاه دیگر بین بن قاضی و تریپولی با ظرفیت ۱۴۰۰ مگاوات نیز در حال بررسی است. نیروگاه موسوم به گالف شامل چهار توربین ۳۵۰ مگاواتی خواهد بود. همان گروهی که برای نیروگاه Sitre در مناقصه شرکت کردند برای این پروژه نیز پیشنهاداتی ارائه داده اند، اگرچه منابع آگاه می گویند که پروژه Sitre بدلیل سیاسی اولویت خواهد داشت. موفقیت هر دو پروژه در آینده بستگی خواهد داشت به اینکه قیمت های نفت برای مدتی در سطح بالا باقی بماند.

قرارداد یک نیروگاه دیگر بین بن قاضی و تریپولی با ظرفیت ۱۴۰۰ مگاوات نیز در حال بررسی است. نیروگاه موسوم به گالف شامل چهار توربین ۳۵۰ مگاواتی خواهد بود. همان گروهی که برای نیروگاه Sitre در مناقصه شرکت کردند برای این پروژه نیز پیشنهاداتی ارائه داده اند، اگرچه منابع آگاه می گویند که پروژه Sitre بدلیل سیاسی اولویت خواهد داشت. موفقیت هر دو پروژه در آینده بستگی خواهد داشت به اینکه قیمت های نفت برای مدتی در سطح بالا باقی بماند.

دولت درصدد است بخش نیرو در کشور را کاملاً بازسازی نماید و در این جهت گام مهمی را برداشته و یک مشاور مالی برای خصوصی سازی بخش برق تعیین نموده است. عمان از اولین کشورهایی بود که در جهت خصوصی نمودن این بخش اقدام کرده و اولین نیروگاه خصوصی را در شهر Munah

حرکت بخش خصوصی لیبی در تولید برق بسیار بعید است

لیبی

عمان

تأسیس نمود لیکن پیشرفت در این جهت به کندی صورت گرفته است یک نیروگاه دوم بخش خصوصی با ظرفیت ۲۰۰ مگاوات برای Salalah در سال گذشته متوقف گردید. مشاورین این طرح پیشنهاد دهندگان در مناقصه را در مورد قیمت‌ها و نحوه ارسال صورتحسابها مورد انتقاد قرار داده‌اند. پیمانکارانی که انتخاب شده‌اند امیدوارند که بررسی‌های آینده موجب گردد که نیروگاه Salalah با سرعت اجرا شود.

یک گروه از مشاورین شامل بانک هلندی ABN AMRO و Denton Hall و Mott McDonald بعنوان مشاورین مالی و فنی برای روند خصوصی‌سازی انتخاب شده‌اند. این کار شامل بررسی اهداف دولت و اسناد حقوقی و تجاری در خصوص خصوصی‌سازی است. در مراحل بعدی یک دیدگاه وسیع بخشی ترسیم خواهد شد که شامل ساختار صنعتی، چارچوب نظارتی و برنامه زمانبندی شده برای بخش خصوصی خواهد بود. این مشاورین ضوابط مربوط به ارزیابی پیشنهادات در مناقصه‌ها، ارزیابی فهرست نهایی مناقصه و نحوه کمک برای ارزیابی نهایی در مناقصه‌ها را تعیین خواهند کرد. این گروه سپس در خصوص تنظیم موافقتنامه خرید داراییهای دولتی توصیه‌هایی ارائه خواهد داد. این بررسی موجب خواهد شد که اعتماد شرکتهای بین‌المللی به نحوه مدیریت و عملکرد وزارت برق و آب در زمینه توسعه بخش نیرو افزایش یابد.

بخش عمده نیازهای عمان در زمینه گسترش بخش نیرو بستگی به موفقیت صنایعی خواهد داشت که سوخت مصرفی آنها گاز خواهد بود. چنانچه کارخانه‌های بزرگ کودشیمیایی، پتروشیمی و آلومینیم در صور و Sohar ساخته شوند تقاضا برای ظرفیت اضافی بیش از ۳۰۰۰ مگاواتی خواهد بود که تا سال ۲۰۰۶ مورد نیاز می‌باشد. کارخانه آلومینیم در Sohar به

تنهایی شامل ظرفیت تولید برق به مقدار ۳۰۰ الی ۴۰۰ مگاوات خواهد بود. نتیجه این بررسی احتمالاً توصیه‌هایی خواهد بود که به بخش خصوصی اجازه داده شود تا در جهت گسترش بخش نیرو پیشگام شود و این

امر مورد استقبال دولت که با محدودیتهای مالی روبرو است قرار خواهد گرفت.

پاکستان

هدر رفتن برق، سرعت و فشار گسترده کماکان بر بخش نیرو در پاکستان سایه افکنده است. سازمان توسعه آب و برق گزارش داده که ۳۵۰ میلیون دلار زیان در سال را به علت تلفات ناشی از انتقال و توزیع تحمل می‌نماید و در پایان سال ۱۹۹۸ مبلغ ۷۳۷ میلیون دلار مطالبات معوقه داشته است. وضعیت برای شرکت برق کراچی نیز خیلی تفاوت ندارد. این تشکیلات دومین شرکت بزرگ دولتی در زمینه آب و برق در پاکستان است که در پایان سال مالی ۹۹-۱۹۹۸ مبلغ ۱۲۱/۵

میلیون دلار زیان قبل از مالیات را در دفاتر خود ثبت نمود.

سازمان آب و برق با شرکت Hub Power Company بر سر نرخ و تعرفه‌ها اختلاف دارد و این امر موجب تأخیر در راه‌اندازی پروژه‌های بخش خصوصی شده است. تا به امروز تنها ۶ پروژه از ۱۹ پروژه واگذاری نیروگاهها به بخش خصوصی کار بهره‌برداری را شروع کرده‌اند و بسیاری از آنها قصد دارند به علت بالا رفتن هزینه و رفتار غیردوستانه دولت کار را نیمه تمام رها کنند. دولت ادعا می‌کند که مازاد تولید برق دارد در حالیکه

هنوز ۵۰۰۰۰ روستا به شبکه سراسری برق متصل نیستند. بر اساس آخرین آمار منتشره در سالنامه انرژی پاکستان در پایان سال ۱۹۹۸ کل ظرفیت نصب شده ۱۵۶۵۹ مگاوات بوده که ۵/۷ درصد بیش از سال پیش است و این در حالی

است که تقاضا ۳/۷ درصد در سال افزایش می‌یابد.

سیاست جدید در خصوص بخش نیرو که در ماه ژوئیه ۱۹۹۸ توسط دولت اعلام شد تأثیر زیادی بر سرعت بخشیدن به پروژه‌های

نیروگاههای آبی نداشته است. سازمان توسعه برق و آب پاکستان پیشنهاد ۲۵ طرح نیروگاه آبی در نقاط مختلف کشور را داده است که کل ظرفیت را ۸۸۹ مگاوات دیگر تا سال ۲۰۰۳ بالا می‌برد، لیکن هیچیک از این طرحها تاکنون اجرا نشده است.

شرکت آمریکایی US Synergies Hydro Power در ژانویه اعلام نمود که ۹۷۰ میلیون دلار در ۲ پروژه نیروگاه آبی سرمایه‌گذاری خواهد کرد. یکی از این پروژه‌ها نیروگاه ۶۰۰ مگاواتی کوهالا در منطقه آزاد جامو و کشمیر و دیگری نیروگاه ۸۴ مگاواتی ماتیلان در استان شمال غربی

مرزی می‌باشد. لیکن پیشرفت کار بر پایه ترتیبات BOT آهسته بوده و هنوز باید موافقتنامه نهایی در خصوص تعرفه‌های برق امضا شود. روند خصوصی‌سازی کماکان با موانع روبرو است و کمیسیون

خصوصی‌سازی هشت کنسرسیوم بین‌المللی را برای فروش ۵۱ درصد و کنترل مدیریت در شرکت برق کراچی انتخاب نموده لیکن انجام این معاملات پیشرفتی نداشته است. برای کاهش زیان و تضمین پرداخت قبوض برق، دولت عملیات این شرکت را اوایل سال جاری به ارتش سپرد. به ارتش دستور داده شده که اقدام به پاکسازی این شرکت نموده و آنرا آماده برای فروش به بخش خصوصی نماید.

قطر

تعداد اندکی از کشورهای خلیج فارس با چنین وضعیت دشواری در بخش نیرو مواجه هستند. آخرین پیش‌بینی‌های رسمی نشان می‌دهد که تقاضا در سال ۲۰۰۰ به ۲۴۰۰ مگاوات خواهد رسید که ۵۰۰ مگاوات بیش از ظرفیت نصب شده فعلی است و دولت با سرعت زیاد تلاش می‌کند واحدهای جدید تولید برق نصب نماید.

در عرض دو سال گذشته هشدارهای نگران‌کننده‌ای در خصوص وضع بخش نیرو صادر شده است. عدم توانایی وزارت برق و آب در تکمیل نیروگاه و تأسیسات آب شیرین Ras AbuFontas این نگرانی را ایجاد نمود

علیر غم

ادعای مازاد تولید برق

۵۰۰۰۰ روستا

به شبکه سراسری

متصل نیستند

که ممکن است پایتخت با خاموشیهای مکرر در تابستان روبرو گردد. تاکنون این سناریوی وحشتناک به منته ظهور نرسیده که این امر خود موجب گردیده برخی کارشناسان نسبت به ارتقا منتشره در خصوص تقاضا ابراز تردید نمایند.

مشکلات برق پایتخت ناشی از افزایش تقاضا و کمبود سرمایه‌گذاری در بخش نیرو بوده است. با توجه به

اینکه اتباع کشور هیچ مبلغی بابت برق پرداخت نمی‌کنند و مبلغ پرداختی توسط خارجی‌ها نیز اندک است مصرف سرانه برق در قطر بعد از کویت در رتبه دوم در منطقه خلیج فارس قرار دارد.

سرمایه‌گذاری برای ایجاد ظرفیت‌های جدید با رکود روبرو بوده است. آخرین قرارداد بزرگ در دسامبر ۱۹۹۳ برای طرح ۱ میلیارد دلاری راس ابوفنتاس B بود و از آن زمان تاکنون هیچ قراردادی از طرف وزارت برق و آب قطر بسته نشده است. فقدان سرمایه‌گذاری اکنون به صورت یک نگرانی عمده درآمده زیرا بخش عمده ظرفیت تولیدی نصب شده قدیمی و کهنه است. نیروگاه ۲۰۶ مگاواتی راس ابوعبود و نیروگاه ۶۱۸ مگاواتی راس ابوفنتاس A بیش از ۲۰ سال از عمرشان می‌گذرد.

دولت اعلام نموده که قصد دارد بخش آب و برق و دیگر خدمات عمومی را کاملاً بازسازی نماید. اولین گام در ژانویه گذشته برداشته شد و وزارت برق و آب قطر با وزارت انرژی و صنعت ادغام گردید. متعاقباً کمیته‌ای تأسیس شد تا انحلال وزارت برق و آب را بررسی نموده و جایگزین جدیدی بنام سازمان برق قطر تأسیس نماید. بر اساس این طرح که تا پایان سال جاری نهایی خواهد شد سازمان برق قطر مسئولیت انتقال و توزیع برق را بهعهده خواهد گرفت.

نقش وسیعی نیز برای شرکت سهامی آب و برق قطر در نظر گرفته شده است و سال گذشته دولت اداره نیروگاه راس ابوفنتاس B را به این شرکت واگذار کرد. مذاکراتی نیز در جریان است که ایستگاه تولید برق A در نزدیکی نیروگاه فوق نیز به این شرکت واگذار گردد. سومین ویژگی استراتژی بازسازی شامل اجرای اولین پروژه آب و برق در راس لافان

توسط بخش خصوصی است. این پروژه در ابتدا توسط شرکت هلندی Norsk Hydro بعنوان بخشی از طرح تولید آلومینیوم پیشنهاد شده بود. این پروژه آب و برق که مستقل از دولت است متعاقباً در اواخر ۱۹۹۸ به Qatar General Petroleum داده شد و شرکت نیروی موافقت نمود که کارخانه ذوب آلومینیوم را در ترینیداد بسازد.

دولت قطر همچنین قصد دارد با موضوع بسیار حساس نرخ‌های مصرف برق برخورد نماید و از مصرف بی‌رویه جلوگیری کند.

قصد دارد با موضوع بسیار حساس نرخ‌های مصرف برق برخورد نماید تا از مصرف بی‌رویه جلوگیری کند. دولت پیشنهاد نموده که سقفی برای مصرف آب و برق هر خانوار در نظر گرفته شود و پرداخت هزینه مازاد بر آن سقف بهعهده مشترکین خواهد بود.

عربستان سعودی

پس از ۳ سال مطالعه و مشورت، قرار است طرح‌هایی برای اجرا بازسازی کامل و جامع بخش نیرو در عربستان به اجرا درآید. بر اساس طرح‌هایی که در دستور کار دولت قرار دارد ۱۰ تا از شرکت‌های منطقه‌ای برق در یکدیگر ادغام شده و یک شرکت سهامی تشکیل می‌گردد که از لحاظ مالی خودکفا و

مستقل از دولت خواهد بود. هدف از این طرح‌ها این است که بخش نیرو بر اساس اصول بازرگانی اداره شود و بتواند برنامه‌های عظیم توسعه این بخش برای ۲۵ سال آینده را اجرا نماید.

فوری‌ترین موضوع از نظر وزیر نیرو آقای هاشم یمانی که در ماه ژوئن برای دومین بار به مدت ۴ سال در سمت خود ابقاء گردید آنست که بتواند سریعاً اساسنامه شرکت برق عربستان سعودی را به تصویب برساند. طرح‌های مربوط به تأسیس شرکت‌های برق و آب برای شهرهای جبیل و ینع برای تقریباً مدت دو سال در نزد شورای وزیران باقی ماند تا نهایتاً مجوزهای آنها صادر گردید و آقای هاشم یمانی امیدوار است که طرح

دولت قطر قصد دارد با موضوع بسیار حساس نرخ‌های مصرف برق برخورد نماید و از مصرف بی‌رویه جلوگیری کند

بازسازی به این سرنوشت دچار نشود. در ماه مارس هنگامیکه وی طرح مربوط به شرکت برق عربستان را ارائه می‌داد اعلام کرد که ترتیبات قانونی ثبت این شرکت سهامی فقط چند هفته طول می‌کشد. اکنون پنج ماه گذشته و هنوز اقدامی صورت نگرفته است. زمانیکه شرکت برق عربستان شروع به کار نماید باید نشان دهد که ساختار تعرفه و نرخ‌ها به گونه‌ای خواهد بود که تمام هزینه‌ها را پوشش داده و مطالبات قبوض برق را به موقع از مشترکین دریافت خواهد کرد. اینها هر دو مسایلی بودند که وزرای سابق توانستند حل نمایند.

از ویژگیهای اصلی ساختار جدید تعرفه‌های برق که قرار است یکماه بعد از ثبت و شروع کار شرکت اجرا شود دو برابر شدن نرخ‌ها برای مصرف‌کنندگان بزرگ است و افزایش صعودی نرخ‌ها به ۱۱ طبقه‌بندی از ۷ طبقه‌بندی برای ایجاد انگیزه در کاهش مصرف است.

بر اساس محاسبات وزارت آب و برق ۹۳ درصد از مشترکین خانگی که کمتر از ۵۰۰۰ کیلووات ساعت مصرف دارند افزایش چندانی در صورت بهای برق نخواهند داشت.

حداقل برای دو سال اول نرخ‌های برق ثابت خواهد بود. متعاقب آن یک دستگاه مستقل ناظر که یک سال پس از تأسیس شرکت برپا خواهد شد به صورت ادواری تعرفه‌ها را ارزیابی و تغییراتی را توصیه خواهد کرد. چنانچه حرکت برق عربستان در خصوص تأمین سرمایه‌های عظیم این بخش جدی باشد که نیاز به ۵۰۰۰۰ مگاوات یا ۱۱۷۰۰۰ میلیون دلار از سال ۱۹۹۵ تا سال ۲۰۲۰ خواهد داشت بالا بردن تعرفه‌های برق امری کاملاً

بدیهی بنظر می‌رسد. هنگامیکه شرکت برق عربستان نشان دهد که از لحاظ اقتصادی می‌تواند روی پای خود بایستد و قیمت‌های برق بتواند درآمد لازم برای سرمایه‌گذاری را تأمین نمایند سپس این احتمال وجود خواهد داشت که دولت بر اساس برنامه‌ای که دارد بخشی از ۸۵ درصد از سهام خود را بفروشد.

از ویژگیهای اصلی ساختار جدید تعرفه‌های برق دو برابر شدن نرخ‌ها برای مصرف‌کنندگان بزرگ است

با توجه به کمک‌های سخاوتمندانه‌ای که از سوی کشورهای عربی و ژاپن به سوریه اعطا گردیده این کشور در حال حاضر دارای ظرفیت کافی تولید برای تأمین تقاضای موجود می‌باشد.

در عرض چند ماه آینده کار نیروگاه حلب با ظرفیت ۱۰۰۰ مگاوات به پایان می‌رسد و در سال آینده نیروگاه Al-Zora با ظرفیت ۶۰۰ مگاوات که از جانب ژاپنی‌ها تأمین مالی گردیده نیز شروع به کار خواهد کرد. پیمانکار اصلی برای هر دو نیروگاه

شرکت میتسوبیسی ژاپن است دولت هیچ نیروگاه بزرگ جدیدی را در دستور کار خود ندارد، لیکن در حال مذاکره برای اولین پروژه خرید دولتی برق است و قرار است در عرض چند ماه آینده بازسازی دو نیروگاه را به مناقصه بگذارد.

گروه Sarahbi سوریه که وارد سرمایه‌گذاری مشترک با tractbel بلژیک شده قصد دارد یک نیروگاه ۶۰۰ مگاواتی در نزدیکی دمشق بسازد و در حال مذاکره با دولت در خصوص تعرفه‌های برق است. این شرکت اظهار می‌دارد که مذاکرات با سوریه تحت تأثیر تعرفه‌های بسیار پایینی قرار گرفته که مصر در خصوص سه طرح نیروگاه خصوصی اعمال خواهد کرد. این امر موجب شده که سوریه در چانه‌زنی‌های خود در مورد قیمت‌ها سرسختی نشان دهد. گروه Sarahbi امیدوار است که در عرض ۲ تا ۳ ماه آینده با دولت به توافق برسد. یکی از مدیران Sarahbi اظهار می‌دارد که قیمت نهایی بالاتر از مصر خواهد بود زیرا در سوریه هزینه‌ها بالاتر است، علی‌الخصوص هزینه‌های بهره.

برای طرح‌های بازسازی شرکت Enel ایتالیا بر روی طرح‌هایی برای نیروگاه Banias و شرکت آلمانی لامایر بر روی نیروگاه Mhardeh کار می‌کنند. هر دو این نیروگاه‌ها دارای ۴ واحد ۱۷۰ مگاواتی هستند. در Banias ایتالیا موافقت نموده مبلغ ۲۳ میلیون دلار برای دو واحد اول و ژاپن مبلغ ۱۰ میلیون دلار برای واحدهای ۳ و ۴ تأمین نماید

صندوق عرب برای توسعه اقتصادی و اجتماعی که مقر آن در کویت است چندین طرح انتقال و توزیع را تأمین مالی می‌نماید از جمله کارهای مربوط به اتصال با شبکه سراسری. شرکت هندی KEC International حلقه اتصال ۴۰۰ کیلومتری بین دمشق و اردن را می‌سازد و یک کنسرسیوم متشکل از شرکت Galkon ترکیه و شرکت SAG آلمان ارتباط بین دمشق و مرز ترکیه را برقرار می‌نمایند. صندوق مزبور همچنین یک قرارداد ۲۶ میلیون دلاری را که تا پایان سال جاری با شرکت ایتالیایی Ansaldo بسته خواهد شد تأمین مالی می‌نماید که بر اساس آن دو پست فرعی برق در نزدیکی دمشق ساخته می‌شود. صندوق مزبور همچنین موافقت نموده است منابع مالی برای یک مرکز دیسپاچینگ را نیز تأمین نماید و برای این پروژه پیشنهادات سه شرکت اروپایی و یک شرکت چینی در حال بررسی است.

امارات متحده عربی

بخش نیرو در امارات متحده عربی در عرض یکسال آینده فعال‌ترین مورد در منطقه خلیج فارس خواهد بود. تقاضا برای برق در برخی از مناطق این امیرنشین تا ۱۵ درصد در حال افزایش است و قرار است قراردادهایی برای بیش از ۲۰۰۰ مگاوات ظرفیت جدید بسته شود. ابوظبی در زمینه خصوصی‌سازی بخش نیرو در منطقه خلیج فارس پیشتاز است و همچنین بیش از کشورهای دیگر منطقه

ظرفیت اضافی ایجاد خواهد کرد. ابوظبی در حال تسریع طرح‌های سرمایه‌گذاری خود پس از افزایش ناگهانی مصرف برق در تابستان ۱۹۹۸ است که تقاضا تا ۱۴ درصد بالا رفت. پس از نهایی شدن مسایل مالی در اواسط ماه آوریل در خصوص یک پروژه ۷۱۰ مگاواتی و ۵۰ میلیون گالن آب در روز برای پروژه Taweeelah A-2 سازمان آب و برق

ابوظبی وقت را تلف ننموده و قصد دارد یک پروژه دیگر را نیز به بخش خصوصی واگذار نماید. در اواسط ماه ژوئیه این سازمان از ۶ شرکت بین‌المللی جهت پروژه Taweeelah A-2 درخواست پیشنهاد قیمت نمود. به این شرکت‌ها تا اواسط نوامبر مهلت داده شده که پیشنهادهای خود را ارائه دهند.

بر اساس این طرح شریک خارجی سهامدار اقلیت در شرکت جدید خواهد بود. این شرکت نیروگاه موجود با ظرفیت ۲۲۵ مگاوات و ۲۸/۵ میلیون گالن آب در روز را بهره‌برداری خواهد کرد. بر اساس برنامه توسعه ۶۰۰ مگاوات ظرفیت جدید نصب خواهد شد همراه با ۲۰ میلیون گالن آب در روز برای تأسیسات شیرین کردن آب. شش شرکت مشاور بین‌المللی قرار است تا اول سپتامبر اسناد مناقصه برای یک نیروگاه جدید در منطقه‌ای در غرب این کشور را تسلیم نمایند. ظرفیت اولیه این نیروگاه ۱۵۰۰ مگاوات است و بعداً دو برابر خواهد شد.

امیرنشین دومی هر نوع طرحی برای خصوصی‌سازی نیروگاه‌های برق را رد کرده است، اگرچه در حال بررسی پیشنهادهایی از جانب بخش خصوصی برای تأمین مالی مبلغ ۲۵۰ میلیون دلار برای توسعه نیروگاه جبل علی D است. قرارداد نیروگاه جبل علی به شرکت کره‌ای هیوندای داده شده که شامل توسعه نیروگاه و تولید ۳۶۰ مگاوات ظرفیت جدید از طریق نصب توربین‌های گازی است.

در مناطق دیگر در امارات متحده فعالیت‌های بخش نیرو خلیج چشم‌گیر نیست و سازمان آب و برق شارجه و وزارت آب و برق بیشتر به فکر گسترش شبکه توزیع هستند. وزارت آب و برق همچنین در حال بررسی امکان تشکیل یک نهاد

جدید دولتی است که مسائل مربوط به تعرفه‌ها و دعوت از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی را بررسی نماید. در عرض سه سال گذشته مواردی از طرح‌های آب و برق توسط بخش خصوصی با امیرنشین‌های دارای تمکن مالی کمتر مورد بحث قرار گرفته است لیکن هیچکدام از آنها از محدوده یادداشت تفاهم فراتر نرفته است. ■

امیرنشین دومی

هر نوع طرحی

برای خصوصی‌سازی

نیروگاه‌های برق را

رد کرده است